

Näringsdepartementet
103 33 Stockholm
n.remissvar@regeringskansliet.se
anna.bradenmark@regeringskansliet.se

26 februari 2021

Remissyttrande över En samlad djurhälsoreglering (SOU 2020:62)

Gröna arbetsgivare och dess sektion Svensk Djursjukvård är arbetsgivar- och branschorganisationen för den privata svenska djursjukvården. Vi organiserar ca 160 företag inom djursjukvård, med totalt nära 4 000 anställda. Gröna arbetsgivare har tagit del av utredningen och vill framföra följande synpunkter.

Sammanfattning

Vi tycker att ansatsen att skapa en samlad djurhälsoreglering istället för att som idag ha många olika lagar som styr förebyggande och bekämpning av överförbara djursjukdomar är god. Dock råder viss begreppsförvirring som behöver redas ut för att öka förståelsen för den nya lagstiftningen. Exempelvis används begreppen förtecknade sjukdomar och åtgärdssjukdom på ett sätt som försvårar för läsaren och gör text och hänvisningar röriga. Kanske kan man istället använda begreppet åtgärdssjukdom mer konsekvent, när så är möjligt.

I kapitel 4, som handlar om anmälningsplikt, blir begreppsförvirringen extra tydlig. Det kommer att bli mycket svårt för den enskilda veterinären att kunna överblicka vad som gäller för de olika sjukdomskategorierna som listas. Det är oklart vilka skyldigheter som gäller för veterinären vid misstanke om diagnos som kan tillhöra olika sjukdomskategorier. Se vidare kommentarer under kapitel 4.

Kapitel 3

1 § Denna styr anmälan av förtecknade sjukdomar, men den borde reglera anmälan av åtgärdssjukdomar. Eller täcks detta av 5 § punkt 2? Det vore tydligare om alla åtgärdssjukdomar omfattades d v s att sista meningen skulle lyda "För andra åtgärdssjukdomar får regeringen eller...". Det gör att hänvisningen i 8 § punkt 1 i djurhälsoförordningen blir tydligare och mer heltäckande. 2 § 3. Definitionen av djuryrkesverksam person är väldigt vid i AHL, "en fysisk eller juridisk person som i sitt arbete kommer i kontakt med djur eller produkter, utom aktörer och veterinärer". Det är orimligt att alla dessa ska ha denna anmälningsplikt.

Kapitel 4

2–4 §§ anger veterinärens skyldigheter vad gäller a-, b- och c-sjukdomar. Däremot framgår inte av detta vilka sjukdomar som omfattas av 1 §. Det blir också mer logiskt att Jordbruksverket får meddela föreskrifter för samtliga åtgärdssjukdomar i kap 4 5 § i förordningen.

6 § Paragrafen omfattar endast a-, b- och c-sjukdomar vilket medför att övriga åtgärdssjukdomar fattas. Begreppet åtgärdssjukdomar vore mer heltäckande, det används t ex i §§ 7–9.

Kapitel 12

Vi anser inte att sanktionsavgifter är ett effektivt sätt att uppnå regelefterlevnad, dessutom riskerar det att straffa små förseelser som saknar större smittskyddspåverkan hårt. Än mer anmärkningsvärt är att förseelsen kan ha skett i god tro. Se vår kommentar till det särskilda yttrande nedan.

1 § Här införs ett nytt begrepp ”förtecknade åtgärdssjukdomar”. Oklart hur detta skiljer sig ifrån åtgärdssjukdomar och förtecknade sjukdomar.

5 § Att veterinärer ska dömas i rättsinstanser undergräver betydelsen av veterinära ansvarsnämnden och innebär ett skifte i synen på hur legitimationsyrken ska kontrolleras.

Kommentar till det särskilda yttrandet av My Sahlman, LRF (sid. 917)

Precis som skrivs i det särskilda yttrandet finns det inget behov av att höja straffskalan för överträdelser inom djurhälsolagstiftningen. Det finns inget som pekar på att djurhållare äventyrar vårt smittläge genom att begå överträdelser.

Av EU:s djurhälsoförordning framkommer att straffen ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Men det är av stor vikt att de straff som införs i Sverige inte leder till konkurrensnackdelar för svensk produktion.

Flera av de föreslagna sanktionerna skulle uppfattas av djurhållaren som dubbelbestraffning eftersom samma fel redan bestraffas genom avdrag på EU:s jordbruksstöd genom de så kallade tvärvillkoren. Dubbelbestraffning av detta slag uppfattas inte bara som allmänt orättvis av den som drabbas av den utan torde också stå i strid med grundläggande svenska rättsprinciper. Dessutom har tvärvillkorsstraffen, enligt tidigare kritik, ansetts kunna stå i strid med den svenska rättsprincipen att straff skall vara proportionerliga. Utredarens förslag om ytterligare sanktioner riskerar således inte bara att stå i strid med att vi enligt svensk rättsprincip inte dubbelbestraffar utan riskerar också att lägga detta ovan på en sanktionsstruktur som redan kritiserats för att stå i strid med proportionalitetsprincipen.

Med vänlig hälsning,

Emma Terander

Ansvarig Public Affairs
Gröna arbetsgivare
emma.terander@grona.org
08-762 72 57